ГОД. III ЯМБОЛЪ, 19 СЕПТЕМВРИ 1926 ГОД. БРОЙ 134.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически въпроси.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина" - Марангозовъ - Ямболъ.

Редакцията на „Тракиецъ" счита, че изпълнява единъ културенъ дългъ, като посветява настоящия брой на читалище „Съгласие" по случай полагане основния камъкъ на новата му сграда.

Тя вѣрва, че и за напредъ то ще бжде фара на просвѣтата въ града ни.

Г-ца Митка Болградова
учителка
и
Г-нъ Георги Юруковъ
членъ отъ фирмата К. Домусчиевъ & Г. Юруковъ
СГОДЕНИ на 4 септември 1926 г.
Ямболъ. Брацигово.

Д-ръ М. КАЛДЕРОНЪ

Завърналъ се отъ специлизация въ Виена АКУШЕРЪ ГИНЕКОЛОГЪ, дѣтски и вжтр. болести.

Почна да приема болни въ бащиния си домъ, улица «Цариградски Булевардъ», срещу острова, до Еврейската Синагога.

Прегледжа съ осигурителни книжки. 4—5

ДАВА СЕ подъ наемъ самостоятелна кжща отъ 2 стаи, голѣмъ салонъ, кухня и голѣма изба на ул «Бѣломорска» № 17

Справка: **Д-ръ Б. Р. Крисинъ,** домъ Илия Карабашевъ — II отдѣлъ 2—3

Дава се подъ наемъ

Кжща съ три стаи, салонъ и кухня на улица «Екзархъ Иосифъ»

Споразумение при **Борисъ Стефановъ** — Българска Земледѣлска Банка — Ямболъ 3—3

ПРОДАВА СЕ дюкянъ находящъ се на улица «Княжеска».

Споразумение: **Георги Ю. Казанджиевъ.** 2—3

СТАЯ мобелирана, въ центъра на града, се дава подъ наемъ.

Споразумение **печатница Марангозовъ.** 2

Продава се

ценень жгловъ доходенъ имотъ въ центра на града съ около 200 кв м масивна бетонна постройка и около 300 кв м празно мѣсто използувано за складъ

2—3 Справка **Ив. К. Марангозовъ.**

ПРОДАВА СЕ едно лозе отъ 3 декара заедно съ гроздето (разни десертни грозда)

Справка редакцията. 2—3

ПРОДАВАТЪ СЕ: 1) Кжща съ 3 стаи, изба и 300 кв метра дворно мѣсто до училището «Отецъ Паисий»

2) Праздно мѣсто 2800 кв метра въ индустриалния кварталъ — срещу тухлената фабрика «Тунджа»

3—10 Справка при **Ив. К. Марангозовъ.**

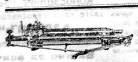

ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ.

Нова партида пристигнаха всички номера и ширини отъ прочутата и известна фабрика „МЕТЕОРЪ". Съ своята здравина и леко работене си е добила най-голѣмо разпространение.

Безплатно обучение. — **Цени подъ конкуренция.**

При **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ — Ямболъ**
срещу хот. „Стара Америка" № 6.

1—10

ИЗВЕСТИЕ.

Основаната ни **МАСЛОБОЙНА ФАБРИКА** при Гара Ямболъ презъ 1925 год. започва отново за сезона изработката на маслодайни семена, гдето всѣки производитель и търговеца ще получи въ замѣна на даденото семе чисто филтрирано безъ всѣкакви утайки и ферменти масло, което по качество не отстжпва по нищо на европейскитѣ масла.

Първа годишното ни производство на доброкачествени масла ни насърдчи въ издигането на новата ни индустрия и дава подемъ за засилването на народното ни стопанство.

За изработване на по голѣми количества при споразумение.

Съ почитание: Г. Иванековъ & С-ие,

2—3

Достатъченъ е само единъ опитъ, за да употрѣбявате винаги прочутитѣ дански

БАТЕРИЙКИ

за електрически фенерчета

„HELLESENS" — 4 1/2 волта — 5 ампера.

Удивителна трайность и сила.

Винаги прѣсни при

КНИЖАРНИЦА ВАСИЛЪ КРЪСТЕВЪ.

На дребно и едро (софийски цени). 2

Н. Петковъ.

ЗА НОВОТО ОРЖЖИЕ

Архитектътъ, вещъ въ формитѣ, осжществява оня правиленъ редъ, който той съзерцава презъ своя душевенъ миръ; чрезъ израза на формитѣ той докосва силно нашитѣ сѣтива и предизвиква въ насъ емоции на пластиката; чрезъ отношенията, които създава, той събужда въ насъ дълбоки отзвуци; той ни дава мѣрката за единъ порядъкъ, който ние чувстваме да хармонира съ тоя на всемира — отъ тука се пораждатъ въ човѣка усѣти за хубавото, за красота, за която великия Китсъ пѣе: «нѣщо хубаво — вѣчна радость»

Човѣкътъ презъ вѣковетѣ — въ който и стадий на развитие да го погледнемъ, все притежава единъ усѣтъ за блѣнуваната отъ поетитѣ красота.

Въ тоя нагонъ къмъ красота, отъ древни времена и до днесъ, архитектурата е била една отъ най-сжщественитѣ нужди за човѣка, за обществата, защото жилището е било винаги най-необходимото и първо *оржжие*, изковано отъ човѣка за самосъхрана и развитие. По характера на *оржжието* на човѣка назадъ презъ вѣковетѣ ние отбелязваме и степеньта на развитието му, на неговата *цивилизация*. Отъ тукъ ние имаме «каменнъ вѣкъ», «бронзовъ вѣкъ», «желѣзенъ вѣкъ» и т. н.

Оржжието е непосрѣдственото изражение на човѣшкия напредъкъ.

Старитѣ оржжия, по силата на вѣчния прогресъ, като стари скрижали, отиватъ въ забвение, но оставятъ дълбоки следи въ човѣшкото битие; това е моралната стойность на напредъка: все по-ново и къмъ ново строителство.

Въ вѣковетѣ назадъ ние виждаме откроени на красиви хоризонти: Колизеума, Партенона, катедрали, дворци, замъци, театри, минарета, обелиски и редъ други храмове на изкуство и религия, на култура.

Всички тѣ сж били и пребждватъ, като оржжия на човѣшкия прогресъ, въ историята на новото развитие.

*

Ние днесъ полагаме основитѣ на единъ храмъ на духовна култура въ единъ градъ, кждето материалната култура и материалния напредъкъ сж изпреварили всѣка грижа за душата на ямболския гражданинъ.

Това ново строителство — да се изгради въ Ямболъ библиотека, читалище и театраленъ салонъ, съ приспособленията имъ, е само по себе си едно проявление на морална здравина и нова ценность — придобивка за поколенията; ново оржжие за прогреса.

Нека идеята и осжществяването на това хубаво начинание пребждатъ въ душитѣ на гражданството; да се разрастне тя и заживѣе въ него съ всички усѣти за красота, усъвършенствуване, самообразование и развитие.

Нека тая сграда, величествена като мечтата на нейния архитектъ, донесе мораленъ приръстъ къмъ добродетелитѣ на ямболското гражданство; нека то знае и помни писаното въ старитѣ скрижали: *«не само съ хлѣбъ ще бжде човѣкъ живъ»*. . Нека тя бжде новото оржжие на ямболци!

Н. Душковъ.

ПРЕДПОСТАВКИ ЗА ЕДНА ДУХОВНА КУЛТУРА

Духовна култура! Колко стръменъ и славенъ е твоя пжть! Отъ първобитния дивакъ до гения на Имануилъ Канта. Отъ чашата на Сократа до Голгота на Исуса, Галилея и кладата на Джордано Бруно! Колко мжки и страдания струвашъ ти, колко велики мжже сложиха живота си за тебе — за истината и благото на човѣчеството. Тъй скжпа и ценна си ти — съкровищница на най-висшитѣ ценности на човѣшкия родъ — оставени намъ отъ благородни и самоотвержени предтечи!

Тѣзи мисли бликватъ винаги въ ума, когато стане дума за съвременната духовна култура. Ний живѣемъ въ вѣка на най-висшитѣ постижения на човѣшкия умъ — въ разцвѣта на естествознанието, философията и изкуството. Нашето време роди Вундта, Анатолъ Франса, Фройда и Айнщайна.

Но ако е истина, че напредналитѣ народи на свѣта иматъ висока духовна култура — за насъ не може да се каже, че я притежаваме. Ний често говоримъ и пишемъ за напредъка на нашата култура. Наистина материалната ни култура е доста напреднала: често срѣщаме у насъ Чичикова на Гоголя и Шайлока на Шекспира. Но за това не бива да забравяме една истина, която на времето Фридрихъ Листъ каза на своя народъ: «до като сме земледѣлска страна, нѣма да станемъ богата страна».

Ний страдаме отъ липса на духовна култура. Само една малка часть отъ нашата предна интелигенция притежава висока духовна култура. Голѣмата часть на нашето «образовано общество» му липсва духовна култура — то е полу-интелигентно, псевдо-интелигентно общество. Това «образовано общество» не познава абсолютно никоя область на науката, философията и изкуствата, а се задоволява само съ вестникарска, плитка партизанска култура и всички свои познания черпи изключително отъ вестникарската преса. И понеже е съ ограниченъ интелектуаленъ миръ, счита, че морето е до колѣне — че всичко знае, разбира и може.

Духовната култура не се състои въ копиране и подражаване външнитѣ форми на европейската култура: модата, изгладения костюмъ и панамената шапка, нито въ фоксъ-трота, уанъ-степа и спорта. Тя има по друго съдържание; притежаване научното познание, философскитѣ системи и постиженията на изкуството на своето време, съчетани съ една нравствено възпитана въ алтруизма воля.

Човѣкъ се различава отъ животното по своя интелектъ и речь. Но има много хора, казва Романесъ, които сж по-близо до животнитѣ, отколкото до човѣцитѣ — сравнени съ гениалнитѣ хора. — Интелекта — ума на човѣка трѣбва постоянно да се развива, той има нужда отъ духовни ценности и не е простено на интелигентната личность да оставя ума си да заспи въ летаргия. Само богатството на научното познание краси ума на интелигентния човѣкъ — той нѣма други украшения — неговото човѣшко достоинство е тамъ, не въ отличията на външнитѣ знаци и общественото му положение.

Обаче духовната култура не се покрива само съ всестранното развитие на разума — интелекта. Човѣкъ може да бжде интелигентенъ варваринъ, ако му липсва нравствено възпитание. Личностьта преди да бжде интелектуална сжщность, е волевъ субектъ. Волята е по-първа отъ интелекта — тъй учи днешната психология и етика. Възпитанието на волята въ добродетелитѣ на нравствеността — въ нравствения законъ на алтруизма — е втората проблема на духовната култура. Платонъ, Исусъ, Кантъ, Достоевски, Толстой и Тагоре издигнаха като най-висшъ законъ на нравствената воля — справедливостьта и алтруизма. Тѣ посочиха, че Исусъ е цялата нравствена личность — не великия инквизиторъ. И така: въ синтеза — съчетанието на универсалното познание съ нравствената алтруистична воля е съдържанието на духовната култура.

Най-висше постижение на духовната култура е философията. Тя е синтеза на научнитѣ истини, идеала на доброто и красотата. Нейната задача е да даде цѣлостно завършено миросъзерцание на личностьта. Отъ Бекона до Дарвина, Хекеля и Айнщайна хиляди неуморими и достойни естествоизпитатели изградиха мощния развой на природнитѣ науки въ борба съ домоганията на метафизиката и теологията и създадоха основитѣ на научната философия.

Духовната култура е достояние само на трудолюбиви, честни и безкористни личности. Исусъ, Сократъ, Достоевски, Ботевъ и др. сж нейнитѣ призвани носители — велики свѣтилници на прогреса въ човѣшката история. Гете въ разговора съ Екермана казва за себе си: «всичко, което притежавамъ, е било притежание на моитѣ предшественици». Необходима е упорита работа на ума и волята за овладяване умственитѣ и нравствени ценности на богатото духовно наследство, оставено ни отъ нашитѣ предтечи и днешни учители. Необходимо е да се мине една голѣма школа при великитѣ учени, философи и художници чрезъ основно изучване тѣхнитѣ безсмъртни трудове и съчинения. То значи постоянно да сме въ общество на такива писатели, като: Ле-

Въпреки голѣмитѣ материални оскждици, при които е било поставено да работи читалище „Съгласие" следъ войнитѣ и голѣмитѣ грижи за обогатяване на фонда „постройка читалищенъ домъ", читалищнитѣ настоятелства презъ последнитѣ години сж допринесли твърде много за увеличението на книжовния имотъ на читал. библиотека.

Презъ 1911 год. читалищната библиотека е брояла 1754 тома, разпредѣлени по съдържание въ 14 отдѣла, а днесъ тия последнитѣ сж увеличени на 18 отдѣла съ 5000 добре подвързани томове, обхващаващи всички клонове на съвременното знание.

Ю. Кринчевъ.

СПОМЕНИ

Когато видѣхъ да се събаря старата читалищна сграда, въ душата ми се пробудиха много спомени отъ волни юношески години.

Възкръсва предъ менъ едно близко, а сѣкашъ вече тъй далечно минало. Единъ копнежъ теглеше всевластно мисъльта ми къмъ всичко далечно, което е задъ хоризонта на родния ми градъ.

Облеченъ въ рубашка à la Горки азъ често ходѣхъ на гарата и чакахъ влаковетѣ. Чакахъ ли тамъ нѣкой близъкъ? Не — азъ гледахъ пжтницитѣ и всичко въ тѣхъ за мене бѣше забулено съ нѣщо романтично, а въ тѣхнитѣ очи азъ виждахъ отразени голѣмитѣ градове, планинитѣ и долинитѣ отъ кждето идваха тия чужди хора. И винаги се връщахъ сѣкашъ съ обогатена душа, като да съмъ видѣлъ далечни и чудни страни.

Но идваха студенитѣ зимни дни. . . . и тѣ ми донасяха нови радости.

Нѣщо раздвижваше душата ми, когато виждахъ пъстритѣ афиши, които съобщаваха, че е дошла театрална трупа. Разкжсваше се хоризонта на моя роденъ градъ и сѣкашъ задъ тия афиши се мѣркаше примамливия образъ на далечното, неизвестното, чуждото за менъ.

Азъ чакахъ да се спусне надъ града студената и тъмна нощь, да заблещукатъ тукъ тамъ по улицитѣ малки свѣтулки — газовитѣ фенери, да свѣтнатъ прозорцитѣ на читалището, за да се свия на сѣнката край зидътъ и да се чувствамъ близо до стената, задъ която щастливи хора ще гледатъ на сцената, като презъ прозорецъ, картини отъ другъ миръ, тъй примамливъ и хубавъ.

Отъ отворената врата, презъ която преминаваха тия щастливци, лъхаше топлина, която стопляше лицето ми и се разливаше дълбоко въ душата ми. Изчезваше всичко наоколо. Градътъ е потъналъ въ мракъ и студъ, а само въ читалището е топло и свѣтло!

Но, често се връщахъ съ болка, защото на вратитѣ стоеше нѣкой, който ме спираше и искаше билетъ. А азъ нѣмахъ — не можехъ да имамъ. И помня още тъмната нощь, когато нѣкой ме хвана за ржката и ме поведе навънъ въ сжщия мигъ, когато звънецътъ вече пѣеше радостната пѣсень, че скоро ще се вдигне завесата.

Помня тази тжжна нощь, когато се мушнахъ задъ една група хора, когато ме изведоха навънъ и когато плакахъ за загубеното и предвкусваното щастие за една от сцената онова, за което тъй много съмъ копнѣлъ.

Но помня и щастливата нощь, когато въ замѣна на това, че съ вкочанясали отъ студъ ржце залепихъ нѣколко афиша, получихъ «гратисъ»!

Помня и редицата щастливи нощи когато въ свѣтлия салонъ чакахъ вдигането на завесата, задъ която се откриваха широкитѣ хоризонти на непознатия и примамливъ свѣтъ. . . .

синга и Шиллера, Гьоте и Хайне, Анат. Франсъ и Достоевски, Толстоя и Тагоре, на такива философи, като: Бекона и Декарта, Лока и Юма, Канта и Хегеля, на такива учени, като: Дарвина и Хекеля, Хелмхолца и Айнщайна — най-отбраното и културно общество. Най-висшето удоволствие, което личностьта познава, е удоволствието на научната и художествена дейность. Науката, философията и изкуството сж най-висшитѣ прояви на човѣшкитѣ копнежи.

Въ изучването системитѣ, ученията и творенията на голѣмитѣ философи, учени и художници се кове духовната култура. Чрезъ тѣхъ разума постига универсално познание и волята нравствено съвършенство. Но за това изучване ние трѣбва да познаваме чуждитѣ езици, на които сжществува богата научна, философска и художествена литература. Изучването на чуждитѣ езици ще открие необятното духовно богатство на съвременното човѣчество. Нуждни сж добре уредени библиотеки, въ който да сж застжпени поне най-важнитѣ трудове и съчинения по природнитѣ и обществени науки, философията и изкуството. Безъ уредени научни библиотеки — не може да сжществува никаква духовна култура — тя умира.

Голѣмото развитие на научното познание въ наше време направи невъзможно за отдѣлната личность да притежава всички знания на своето време, както това бѣ до края на XVIII вѣкъ. Всѣка наука по отдѣлно се стреми да създаде една единна система на познание. Но да създаде единно, целно и завършено познание на природата и обществото, на цѣлото мироздание е задачата на философията. Тя обединява, синтезира всички научни резултати и истини въ една стройна, единна, завършена система. За това като изучаваме отдѣлнитѣ науки като наша специалность, всички ние, който копнѣемъ за научно обоснованъ мирогледъ, сме длъжни да познаваме философията. Защото философията е универсалното знание, завършената синтеза на мисъльта, волята и чувството — при нея разума на стремящата се къмъ разрешение проблемитѣ на познанието личность намира своето пълно теоритично удовлетворение.

ВѢРНО ЛИ Е?

Научаваме се, че единъ младъ съгражданинъ е ималъ инициативата да се нагърби съ отливането бронзова статуя на Хр. Ботевъ, която да бжде поставена въ градината.

За цельта той се обърналъ къмъ скулпторката учителка при гимназията — г-ца Тринкова съ молба да даде изработения отъ нея ботевъ бюстъ, за да отлее формитѣ, обаче последната е отказала.

По тоя поводъ единъ въпросъ не е излишенъ:

Нима така трѣбваше да се отзове въпросната г-ца къмъ една благородна инициатива отъ обществена полза?

Т. Бръчковъ.

НАРОДНИЯ УНИВЕРСИТЕТЪ ПРИ ЧИТАЛИЩЕТО

Идеята за уреждане на народни университети не е много нова. Преди петнадесетина години Работническата Социалдемократическа Партия обособи своитѣ просвѣтни конференси въ цикли и така се яви института за народно културиздигане: народенъ университетъ. Такъвъ университетъ бѣ уреденъ и въ Ямболъ, обаче както на всѣкжде, той не можа да просжществува за дълго.[1])

Да се говори за дейностьта на читалище «Съгласие» въ последнитѣ 3 години безъ да се спомене народниятъ университетъ при него, би значило да се остави една голѣма празнина. Единъ голѣмъ процентъ отъ свѣтлината на тоя просвѣтителенъ фаръ е била хвърлена въ направление целящо просвѣтата на обществото по начинъ невсѣкидневенъ за читалищнитѣ прьоми — презъ устата на ученитѣ въ България да се дадатъ познания за наука и животъ.

Народнитѣ университети се зародиха наново въ онова време, когато държавния университетъ въ София бѣ закритъ по усмотрението на тогавашното М. Н. П., но се обособиха тогава, когато се разбра, че неговитѣ професори сж ценни не само за висшитѣ сфери на науката. Колебливитѣ опити на неколцина професори да говорятъ на научни теми предъ широка аудитория дадоха, особено въ нѣкои градове, неочаквани резултати. Жадностьта съ която се посрещаше всѣка сказка откри нови хоризонти.

Специално за Ямболъ, градъ на силнитѣ идеи, неможеше и да бжде иначе: оная наслойка отъ идеенъ кипежъ, унаследена отъ давното минало, когато той е биль заточилище на политическитѣ и социалнитѣ вироглавци, не можеше да не даде отзвукъ на едно културно начинание — народния университетъ въ Ямболъ израстна и закрепна бързо, за да дойде до положението на първостепененъ между провинциалнитѣ такива. Колко пжти стария читалищенъ салонъ е билъ препълванъ отъ слушатели, а не ли винаги постоянната аудитория е била на мѣстото си!

Нѣмамъ възможность и не е въ цельта ми да давамъ цифрови данни, но до колкото съмъ слушалъ отъ лектори и слушатели, народния университетъ при читалището въ града ни е билъ на първо мѣсто въ България. Сказки и конференси сж държани и посещавани най-много въ Ямболъ. И когато нѣкой лекторъ иска да заглади впечатлението си отъ провинцията, той идва най после и въ Ямболъ. Дали манталитета на ямболското гражданство е създалъ тоя народенъ университетъ или народния университетъ го е издигналъ е въпросъ, на който нѣма да се спирамъ, обаче фактъ е, че между тѣхъ има тѣсна зависимость. Наистина въ Ямболъ не сжществуватъ официални философски и научни общества както въ единъ два града на България, но нима народния университетъ, съ своята постоянна аудитория, не е едно културстремящо се общество което има много по-широки цели?

Сега, когато читалището, следъ като се сдобие съ нова сграда, ще може да разшири своята културтрегерска роль, трѣбва да се направи така, че народния университетъ при него да се обособи като катедра, която по единъ системенъ пжть да насажда социални и лични добродетели, за да може животътъ въ града ни да се значително съвършенствува.

[1]) Специално за Ямболъ идеята за народенъ университетъ е дадена отъ читалището. Още въ отчета за 1909—1910 год. се казва: «Далечната цель на читалищното настоятелство е идеята за свободенъ народенъ университетъ». Уреденитѣ тогава сказки сж били държани отъ г. г. Д-ръ Зах. Паскалевъ, Д-ръ П. Бръчковъ, Хр. Бълевъ, П. Велчевъ, Вълчевъ и др.

Г. С. Кьосевъ.

ВЗАИМОПОМОЩЬ И ВЗАИМОПРОСВѢТА

Въ това лудо бягане на времето нашитѣ лични, изолирани стремежи къмъ културно строителство все пакъ оставатъ безнадеждни, недогонени.

Откжснати отъ мощния Колективъ, нашитѣ малки, лични амбиции, напомпили до неимовѣрна самоувѣреность и мания индивида, сж само едни пакостливи детски капризи, които компромитиратъ обществената построителность.

Ние сме прототипи и творби сжщевременно на тая обществена машина, въ която подъ напора на една мощна колективна воля тракатъ колелата на нашия психофизиченъ механизъмъ.

Ако се парализира само единъ отъ мускулитѣ на нашата самодейность и самоинициатива ние рискуваме да станемъ процеси на това общество, ако то не е предвидело като основенъ камъкъ въ своята здрава организация великия принципъ на Взаимопомощьта.

Общество, значи живъ организъмъ, чиито отдѣлни части сж хармонично свързани въ културния пръстенъ на една катадневна, безкористна взаимопомощь. Взаимопомощьта е най-голѣмия факторъ за развоя на общественитѣ сили въ едно общежитие.

Като всѣки живъ организъмъ обществото се развива и расте благодарение оная трескава културна работа, въ която то организира своитѣ жизнени сили, за да твори винаги нови блага и форми иа общежитие.

Импулситѣ и сведствата за това взаимотворчество се раждатъ само върху широкото и общодостжпно поле на Взаимопросвѣтата. Това сж истини, които се налагатъ като сждба, въ отношенията на културния човѣкъ.

Преди 60 год. единъ симпатиченъ кржжокъ отъ културни граждани на Ямболъ решилъ да опита тѣзи истини, а ние сега горди празднуваме тържеството на тѣхния и приемницитѣ имъ висококултуренъ подвигъ. Градътъ ни ще има вече свѣтълъ храмъ, въ чиито олтари всѣки гражданинъ на Ямболъ ще бжде жрецъ и послушникъ на голѣмитѣ културни задачи, които тепърва предстоятъ на нашето общежитие.

Д-во на стенографитѣ въ Ямболъ.

Такова бѣ основано на 8 т. м. отъ 16 граждани владеещи бързописа.

Дружеството има за цель да обедини стенографитѣ — граждани отъ града ни, да уреди стенографно бюро и да популязира стенографията. То е издало едно „изложение до стенографитѣ, стенографнитѣ организации и гражданитѣ въ България“, съ което излага нуждата отъ по широкъ пласментъ на стенографията въ града и царството, като апелира за основаването на единъ съюзъ на стенографитѣ въ България.

Дано това д-во преуспѣе и съумее да изиграе ролята си.

Д-вото моли всички граждани владеещи стенографията да се запишатъ въ редоветѣ му.

Девиза на д-вото е: стенографията трѣбва да бжде популярно писмо на XX вѣкъ.

Мѣрилото за духовния ръстъ на едно общество сж неговитѣ просвѣтни организации. Читалищата на днешното време сж върховнитѣ културни институти. Да увеличимъ редоветѣ на „Съгласие“.

Думата на гражданина.

Благоустройствена шлифовка.

Сжщитѣ условности върху които е построенъ частниятъ животъ, важатъ и за живота на едно общество. По чистотата и спретнатостьта на единъ домъ сждимъ за духовния ликъ на неговитѣ стопани: така и уредбата на единъ градъ говори за културното съзнание на едно общество, на една община.

Ние знаемъ, че мѣроприятия отъ голѣмъ машабъ, като електрификация, павиране, канализация не могатъ бърже да се реализиратъ у насъ. Благоустройството на нашитѣ селища трѣбва да мине историческитѣ фази на усъвършенстването на общежитията. Само американскитѣ градове-гжби, които нѣматъ никаква история задъ себе си, могатъ веднага да добиятъ направо единъ напълно модеренъ видъ.

Не е само историческата възрасть на единъ градъ, разбира се, която му пречи да се благоустрои основно. Ако времето ни заварва нашитѣ градове въ «селско» състояние по отношение на павиране, канализация, електризация, водоснабдяване, нищо не пречи — покрай упорититѣ грижи за подобрение на тия условия — да се върши всѣки день по нѣщо за бавното шлифоване на голѣмия общественъ домъ.

Благоустройствениятъ потикъ на ямболската община датира отъ ново време. Винаги, съ удоволствие, сме отбелязвали стореното въ това направление. Но не можемъ да не отбележимъ, че още много може да се направи и то отъ такова естество, което не ангажирва нито особени финансови разходи, нито изисква особена законодателна политика.

Ако улицитѣ не могатъ да бждатъ павирани, тѣ могатъ да бждатъ държани чисти, да се събератъ камънитѣ по тѣхъ, да се изравнятъ донѣкжде калдърмитѣ, да се поливатъ; да се издадатъ и спазватъ строго наредби за боклукъ, струпване на строеженъ материалъ; да се поставятъ телени кошници за книжни и др. остатъци; да се урегулира минаването на каруци, трактори и др. презъ опредѣлени улици, странични на площада. Да се стегнатъ частнитѣ лица да си направятъ тротоаритѣ поне въ центъра на града, да си подновятъ или измажатъ разсипанитѣ огради и постройки.

По нѣкои улици кальта може да бжде обирана отъ време на време; павирането поне на улицата отъ халитѣ до моста, самиятъ мостъ и часть отъ шосето е крайно наложително.

Имаме една гордость, градската градина — и разходката по нея става противна отъ прахътъ, който засипва всичко. Единъ втори мостъ и пжть за коли и др. трѣбва да бждатъ близка задача на общинския съветъ.

Много дребни наредби биха спомогнали поне отчасти да се премахне ориенталскиятъ видъ на града ни. И градътъ, както домътъ, има нужда отъ украса, кърпежъ, шлифовка.

Външностьта не е безъ значение. Тя удовлетворява една отъ потрѣбитѣ на индивидуалниятъ животъ, да се чувства въ кокетно и все по-модерно общежитие. Тя създава и името на единъ градъ предъ външнитѣ наблюдатели.

К. Кръстевъ.

Съзнателното гражданство трѣбва да подкрепи „Тракиецъ“ — вестникъ отстояващъ културнитѣ интереси на града.

ХРОНИКА.

Намѣренъ е документъ, отъ който се установява, че читалището е основано между 1860—1866 г.

Конгресътъ на провинциалнитѣ журналисти е отложенъ и ще се състои при сжщия дневенъ редъ на 3 и 4 октомврий.

Народния представитель г. Ник. Савовъ е избранъ отъ конгреса въ Сливенъ за членъ на върховния съветъ на съюза на запаснитѣ офицери.

Реколтата на гроздето тая година е много добра. Всредъ лозаритѣ се забелязва едно основателно безпокойствие за цената му, която за сега е 5—6 лева на дребно.

Желѣзницитѣ въ България сж били презъ 1888 год. 693 километра, а презъ 1923—2,246 клм. За пръвъ пжть държавата се е сдобила съ желѣзници презъ 1905 година.

Старопиталището се работи усилено. До края на тоя строителенъ сезонъ то ще бжде измазано и напролѣтъ ще се мобелира.

Учебнитѣ занятия въ училищата започнаха. За сега се привършватъ приемнитѣ изпити.

Загубитѣ причинени отъ градушки презъ това лѣто, споредъ официални сведения, възлизатъ на единъ милиардъ четиристотинъ и петдесетъ милиона лева. Около 1060 общини сж съ повече отъ 70 % унищожени посѣви. Отъ унищоженитѣ посѣви е била застрахована само една шестдесета часть.

Съюза на занаятчийскитѣ и професионални сдружения въ България свиква мѣстни сбирки презъ есеньта въ по голѣмитѣ провинциални градове, гдето ще участвуватъ делегати отъ всички съюзни организации, съ дневенъ редъ:

1) Стопанско развитие и стопански парламентъ.

2) Просвѣта и дисциплина въ организацията.

Въ Ямболъ сбирката ще бжде на 26 т. м. Участвуватъ делегати отъ градоветѣ: Ямболъ, Сливенъ, Бургасъ, Карнобатъ, Айтосъ, Месемврия, Тър. Сейменъ, Анхиало, Сунгурларе, Керменлий, Елхово, Каваклий, Стралджа, Харманлий, Малко Търново и Мурсатлий.

На първия въпросъ ще реферира Василъ Рахневъ — шивачъ отъ Бургасъ, а по втория Кръстю Йовчевъ — обущарь въ Ямболъ.

Тракийското благотворително дружество въ града ни даде на 11 т. м. драмата отъ съгражданина ни Л. Брутовъ „Гитра“. Спектакла бѣ изнесенъ и посетенъ добре.

Добре изнесено градинско увеселение уреди на 12 т. м. клона отъ Съюза „Родна Защита“ въ града ни.

Електричеството поевтинява. Дирекцията на Модеренъ Театъръ съобщава на гражданството и клиентитѣ си, че съ пускането въ движение на новиятъ му голѣмъ моторъ, ще се подобри въ всѣко отношение продоволствието на града съ електрическа енергия: увеличаватъ се часоветѣ, презъ които се дава електрически токъ, а съ въвеждането на електромѣри ще се постигне значително поевтиняване на частната консумация.

Научаваме се, че дирекцията на кино „Свѣтлина“ е ангажирала за въ най скоро време високо художествения социаленъ филмъ *«Трагедията на любовьта»* съ колоситѣ на киноизкуството: *Янингсъ, Вл. Гайдаровъ, Мия Май* и *Ерика Глезнеръ*.

Тоя филмъ ще бжде истински праздникъ за ямболци.

„ТРАКИЕЦЪ“ ратува за по-добри дни.

Молимъ, всички абонати да си изплащатъ абонамента на лицето, което се яви при тѣхъ съ кочанни разписки

Отъ Администрацията.

„Хоро“, единствено художествено хумористично списание въ България, брой 17 се пуска въ продажба съ подбранъ материалъ, карикатури, литературна страница, изящни винетки и много други.

Знаешъ ли новото?

Въ новооткритото електротехническо бюро на ул. Търговска № 64 намерихъ най-добри и на най-износни цени всѣкакви електрически материали отъ прочутитѣ фабрики Осрамъ и Сименсъ.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Конгреса на Славянския Туристски Съюзъ ще се състои въ Любляна следъ нѣколко дни. За представитель на Б. Т. Д. е заминалъ председателя му г. Д. Антоновъ.

Шесть туристски съюзи организиратъ туриститѣ въ България: Б. Т. Д., Ю. Т. С., Б. Т. Ф., Е. Т. С. и Р. Т. С. Отъ тѣхъ най-мощни сж първитѣ два.

Мачъ между „Ботевъ“ — Ямболъ и „Тича“ — Н.-Загора се състоя на 12 т. м. Резултата е 6 : 0 за „Ботевъ“.

Двѣтѣ туристски организации въ града ни броятъ: Б. Т. Д. — „Кабиле“ — 45 члена и Ю. Т. С. — „Тунджа“ — 250.

Пристигналъ е специалистъ зжботехникъ заведующъ ателието на

ХИРУРГЪ—ЗЖБОЛѢКАРЯ

Б. КАЛЪПЧИЕВЪ

домъ Д-ръ Т. Арнаудовъ

срещу Популярната Банка — Ямболъ.

Приготвятъ се съ намалени цени:

Всѣкакви видове изкуствени зжби, цѣли челюсти, коронки и пр.

Изработка: бърза, отъ най-добри материали

Прегледъ и лѣчение на зжбитѣ и вѣнцитѣ всѣкидневно.

На чиновници и учащи презъ свободното имъ отъ занятие време и съ улеснения при заплащането.

Приематъ се и съ осигурителни книжки. 1—10

УЧЕНИЧКИ И УЧЕНИЦИ! ЗА ПОДВЪРЗИЯ НА УЧЕБНИЦИ И ДР. ТИЧАЙТЕ САМО ВЪ ПЕЧАТ. «СВѢТЛИНА» — МАРАНГОЗОВЪ — ДО ЕВРЕЙСКАТА БАНЯ.

ДАВА СЕ подъ наемъ една стая немобелирана въ I отдѣлъ на града.

Справка Марангозовъ.

КОЛОЕЗДАЧИ! Предпочитайте само велосипедитѣ „АЛСИОНЪ“.

Важно за всички.

Искате ли хубави и евтини електрически материали? Искате ли леки, луксозни и на условия достжпни, КОЛЕЛЕТА отъ прочутата марка АЛСИОНЪ?

Елате и опитайте въ новооткритото електро-техническо бюро на Моисъ И. Асса ул. Търговска № 64.

Печ. «Свѣтлина»-Ямболъ № 965—1926

ЯМБОЛЪ ВЪ ЦИФРИ

Нѣколко интересни числа, които макаръ и приблизителни на нѣкои мѣста, сж характерни.

Града е застроенъ на една площь отъ 9 кв. километра.

Населенъ е отъ 24,000 жители.

Гимназиститѣ сж на брой 776.

Въ основнитѣ училища се обучаватъ 1,100 деца.

Училищата сж: 9 основни, 1 прогимназия и 1 педагогическо училище.

Всички улици на града сж 146.

Издаватъ се 3 седмични, 1 полумѣсеченъ и 2 периодични вестници и листове.

Въ града има 2 кина съ обща вмѣстимость 1,100 души.

Велосипедитѣ сж 180.

Банкитѣ сж на брой 6, отъ тѣхъ 2 сж държавни.

Банитѣ сж 2 — 1 общинска и 1 частна.

Държавната болница е второкласна и съдържа 56 легла.

Лѣкаритѣ сж на брой 17.

Сждилищата сж: 3 мирови и 1 окржжно.

Адвокатитѣ сж 43, а прошенописцитѣ 4.

Файтонитѣ сж 45.

Каруци въ града има 1100.

Кооперативнитѣ сдружения сж 20.

Желѣзопжтнитѣ гари на града сж 3.

Войскитѣ, квартируващи въ града сж отъ 3 рода оржжие, освенъ трудовацитѣ.

Офицеритѣ сж на брой 48.

Учителитѣ сж 75.

Шосето града—гарата се обслужва отъ 2 ремаркета на конския трамвай.

Града има 5,000 кжщи.

Градската градина е 1.

Фабрики и машинно-моторни работилници има 27.

Кафенетата сж 23.

При града има 1 аерогара съ цепелиновъ хангаръ.

Жителитѣ на града принадлежатъ на 6 народности.

Аптекитѣ сж 4.

Има 18 културни организации.

Най високата сграда е 75 м.

Печатницитѣ сж на брой 2.

Политическитѣ партии сж 9.

Има 7 църкви за разнитѣ вѣроизповѣдания.

Автомобилитѣ сж 14.

Най високия домъ за живѣене е 13 метра.

Зжболѣкари има 6.

Акушерки — 8.

Кръчмитѣ сж 172.

Обществени чешми има 23.

Пожарникаритѣ сж 25.

Града има 2 сладкарници.

Халитѣ се състоятъ отъ 20 магазина.

Домакинствата сж на брой 6,000.

Градски мостове има 8.

Инженеритѣ сж 5.

Студентитѣ отъ града сж 53.

Избиратели съ висше образование има 153.

Книжарницитѣ сж 5.

Свещеницитѣ сж 12.

Хотелитѣ — 5.

Бозаджийницитѣ сж 11.

Гостилницитѣ — 10.

Пианата въ града сж 21.

Инороднитѣ основни училища сж 3 съ 320 деца.

Хлѣбарницитѣ сж 50.

Поетитѣ не се поддаватъ на статистика.

Пристигнаха ВЪЛНЕНИ ПРЕЖДИ — голѣмъ ИЗБОРЪ на цвѣтове и качества на Н. СУЛТАНОВЪ — Ямболъ.